

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

Ime propisa: Završni akt i Dopunska konvencija o ukidanju ropstva, trgovine robljem i ustanova i prakse sličnih ropstvu

Datum donošenja: 7. septembar 1956. godine

Donosilac: Ujedinjene nacije

**ZAVRŠNI AKT
KONFERENCIJE PUNOMOĆNIKA UJEDINJENIH NACIJA ZA
DOPUNSKU KONVENCIJU O UKIDANJU ROPSTVA, TRGOVINE
ROBLJEM I USTANOVA I PRAKSE SLIČNIH ROPSTVU**

Ekonomsko-socijalni savet Ujedinjenih nacija sazvaio je Konferenciju rezolucijom 608 (XXI), usvojenom 30. aprila 1956. godine.

Konferencija je zasedala u Evropskom uredu Ujedinjenih nacija u Ženevi od 13. avgusta do 4. septembra 1956. godine.

Vlade pedeset i jedne države čija imena slede poslale su svoje pretstavnike na Konferenciju:

Argentina: G. Juan C. Beltramino, pretstavnik

Australija: G. Gordon A. Jockel, pretstavnik

Belgija: G. Marc Somerhausen, pretstavnik

G. Jean Leroy i G. Georges Grojean, članovi delegacije

G. Marcel van de Kerckhove, sekretar

Kanada: G. R. Harry Jay, pretstavnik

Čile: Gospođica Leonora Kracht, pretstavnica

Kina: G. Cheng Paonan, pretstavnik

G. P. Y. Tsao, savetnik

G. Hu Chun, savetnik

Kosta-Rika: Profesor Aristide P. Donnadieu, pretstavnik

Kuba: G. Enrique Camejo Argudin, pretstavnik

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

Egipat: G. A. H. Abdel-Ghani, predsednik

G. Husein Kamel, savetnik

G. Samir Safoit, savetnik

Ekvador: G. Gustav Larrea, predstavnik

Španija: G. Luis Garcia de Llera, predstavnik

G. Luis de Villegas i G. Manuel Garcia Miranda, članovi delegacije

Sjedinjene Američke Države: G. Walter Kotschnig, predstavnik

G. David Popper, zamenik

G. William Stibravy, zamenik

Etiopija: G. Abuye Abebe, predstavnik

Francuska: G. Emile Giraud, predstavnik

Gospođica Anne Lissac, član delegacije

Grčka: G. Antony Poumpouras, predstavnik

G. J. Papayannis, zamenik

Gvatemala: G. Alberto Dupont-Willemin, predstavnik

G. Pedro Portas, zamenik

Haiti: G. W. Apollon, predstavnik

Mađarska: G. Béla Vitanyi, predstavnik

Indija: G. K. V. Padmanabhan, predstavnik

G. N. P. Alexander, savetnik

Irak: G. Khalil Dagh stani, predstavnik

Izrael: G. Menahem Kahany, predstavnik

G. Shabtai Rosenne, član delegacije

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

Italija: G. Federico Pescatori, pretstavnik

G. Giorgio Smoquina, zamenik

G. Michele G. Rossi, član delegacije

Liberija: G. A. Dash Wilson, pretstavnik

G. A. B. Cassel, S. R., član delegacije

Luksemburg: G. Paul-Jules Elter, pretstavnik

Maroko: G. Emile Giraud, pretstavnik

Meksiko: G. Emilio Caldéron Puig, pretstavnik

Monako: G. René Bickert, pretstavnik

Norveška: G. Johan Cappelen, pretstavnik

Pakistan: G. Syed Saeed Jafri, pretstavnik

Panama: G. Arturo Francisco de la Guardia, pretstavnik

Paragvaj: G. Ramiro Recalde de Vargas, pretstavnik

Holandija: Gospođica Antoinette F. W. Lunsingh Meijer, pretstavnica

G. Z. F. Marcella, zamenik

Peru: G. Max de la Fuente, pretstavnik

Filipini: G. Salvador P. Lopez, pretstavnik

Poljska: G. J. Jurkiewicz, pretstavnik

Portugalija: G. A. Franco Nogueira, pretstavnik

G. Adriano Moreira, zamenik

G. M. Ferreira de Carvalho, savetnik

Dominikanska Republika: G. Francisco A. M. Noelting, pretstavnik

Savezna Republika Nemačka: G. R. Thierfelder, pretstavnik

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

G. H. Lederer, zamenik

Bjeloruska Sovjetska Socijalistička Republika: G. Karp Abouchkevitch, pretstavnik

G. Boris Koudriavtsev, savetnik

Ukrajinska Sovjetska Socijalistička Republika: G. Petr Mikhailenko, pretstavnik

G. Vladimir Koretsky, savetnik

Rumunija: G. Dumitru Olteanu, pretstavnik

G. Androne Nae, zamenik

Ujedinjeno Kraljevstvo Velika Britanija i Severna Irska: G. R. D. J. Scott Fox, C. M. G., pretstavnik,

G. D. N. Brinson, M. C., zamenik

Gospođica Joyce A. C. Gutteridge, zamenik

Gospođica P. Wheeler, sekretar

San Marino: G. Henry Reynaud, pretstavnik

G. Boris Warianov, zamenik

Salvador: G. Albert Amy, pretstavnik

Sudan: G. Ahmed Mitvali El Atabani, pretstavnik

G. Omer Abdel Hamid Adeel i G. Osman Abdalla, zamenici

Sirija: G. Salim El-Yafi, pretstavnik

Čehoslovačka: G. Přibyslav Pavlik, pretstavnik

G. Zdeněk Černík, G. Jaromir Strnad i

G. Miroslav Rehor, članovi delegacije

Turska: G. Necmettin Tuncel, pretstavnik

Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika: G. Anatoli Tchistiakov, pretstavnik

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

G. Antoli Nikolašev i G. Ivan Romanov, članovi delegacije

G. Yakov Ostrovsky, savetnik

G. Igor Boubnov, sekretar

Viet-Nam: G. Pham-Duv-Khiem, pretstavnik

G. Phan-Trong-Nhiem, član delegacije

Jugoslavija: G. Gustav Vlahov, pretstavnik

G. Anton Kacjan, zamenik

G. Milutin Tapavicki, savetnik

Vlade osam država čija imena slede poslale su posmatrače na Konferenciju:

Saudiska Arabija: G. J. Baroodi, M. O. Haliq

Brazilija: G. Ramiro Saraiva Guerreiro

Kolumbija: G. Luis Gonzales Barros

Danska: G. Finn Gundelach

Finska: G. Torsten Tikanvaara

Iran: G. Hossein Davoudi

Japan: G. K. Arita

Švedska: G. P. B. Kolberg

Međunarodnu organizaciju rada su predstavljali na Konferenciji G. C. W. Jenks, G. R. Gavin i G. A. Ali.

Dole navedene nevladine organizacije, koje imaju savetodavni status kod Ekonomsko-socijalnog saveta, bile su predstavljene na Konferenciji i imale su pravo da podnesu usmeni ili pismeni ekspozice: Društvo protiv ropstva (The Anti-Slavery Society) (Ujedinjeno Kraljevstvo); Međunarodna katolička unija za socijalnu službu (Union catholique internationale de service social); Komisija crkava za međunarodne poslove (Commission des Eglises pour les affaires internationales); Međunarodni savez žena (Alliance internationale des femmes); Međunarodni komitet Crvenog krsta (Comité international de la Croix Rouge); Međunarodna konferencija

katoličkih dobrotvornih društava (Conférence internationale des charités catholiques); Međunarodna federacija univerzitetski obrazovanih žena (Fédération internationale des femmes diplômées des universités); Međunarodna federacija žena pravnikâ (Fédération internationale des femmes juristes); Komitet za vezu velikih međunarodnih ženskih udruženja (Comité de liaison des grandes associations internationales féminines); Međunarodni socijalni i politički savez Sveta Jovanka Orleanka (Alliance internationale sociale et politique Sainte-Jeanne d'Arc); Međunarodni savez žena za mir i slobodu (Ligue internationale des femmes pour la paix et la liberté); Svetska unija ženskih katoličkih društava (Union mondiale des organisations féminines catholiques);

Konferencija je izabrala Gospodina Emilio Caldéron Puig (Meksiko) za pretsednika i GG. Marc Somerhausen (Belgija) i K. V. Padmanabhan (Indija) za prvog i drugog potpretsednika.

G. John P. Humphrey je vršio dužnost izvršnog sekretara Konferencije.

Konferencija je usvojila za dnevni red privremeni dnevni red koji je sastavio Generalni sekretar Ujedinjenih nacija (E/CONF. 24/1). Ona je takođe usvojila nacrt unutrašnjeg pravilnika koji je dao Generalni sekretar (E/CONF. 24/2).

U skladu sa unutrašnjim pravilnikom Konferencije, pretsednik i potpretsednici su pregledali punomoćja pretstavnika i 27. avgusta 1956. godine, podneli Konferenciji izveštaj o rezultatima tog pregleda (E/CONF. 24/5). Konferencija je primila znanju taj izveštaj na svojoj dvadeset drugoj sednici.

Konferencija je uzela kao osnovu za diskusiju nacrt dopunske konvencije o ukidanju ropstva, trgovine robljem i ustanova i praksi sličnih ropstvu (E/2824), koji je pripremio specijalni komitet naimenovan shodno rezoluciji 564 (XIX) Ekonomsko-socijalnog saveta.

4. septembra 1956. godine, Konferencija je usvojila Dopunsku konvenciju o ukidanju ropstva, trgovine robljem i ustanova i praksi sličnih ropstvu, sa 40 glasova prema nuli, i 3 uzdržana glasa, i otvorila je za potpisivanje.

Engleski, kineski, španski, francuski i ruski tekst Konvencije priključeni su ovom Završnom aktu.

Osim Dopunske konvencije, Konferencija je, na svojoj dvadeset trećoj sednici usvojila sa 37 glasova prema nuli i 6 uzdržanih glasova, donju rezoluciju:

"Konferencija,

Preporučuje da Države koje mogu postati strane potpisnice Dopunske konvencije o ukidanju ropstva, trgovine robljem i ustanova i praksi sličnih ropstvu pristupe, ako

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

to još nisu učinile, Konvenciji od 25. septembra 1926. godine o ropstvu, onakvoj kako je dopunjena i izmenjena Protokolom od 1953. godine."

Na svojoj dvadeset četvrtoj sednici, Konferencija je usvojila sa 37 glasova prema nuli i 6 uzdržana glasa, i drugu rezoluciju koja glasi:

"Konferencija,

Imajući u vidu član 2. Dopunske konvencije o ukidanju ropstva, trgovine robljem i ustanova i praksi sličnih ropstvu,

Preporučuje Ekonomsko-socijalnom savetu da ispita da li je potrebno preduzeti proučavanje pitanja braka, da bi se podvukla potreba slobodnog pristanka dveju strana na brak i da bi se ustanovila, u pogledu braka, minimalna granica starosti koja, ne bi trebalo da bude niža od četrnaest godina."

U potvrdu čega su pretsednik, potpretsednici i izvršni sekretar potpisali ovaj Završni akt.

Sačinjeno u Evropskom uredu Ujedinjenih nacija u Ženevi, sedmog septembra hiljadu devetsto pedeset šeste godine, na engleskom, kineskom, španskom, francuskom i ruskom jeziku, od kojih su svi tekstovi podjednako punovažni.

Pretsednik Konferencije,
Emilio Calderón Puig, s. r.
Prvi potpretsednik Konferencije,
Marc Somerhausen, s. r.
Drugi potpretsednik Konferencije,
V. K. Kadmanabhan, s. r.
Izvršni sekretar Konferencije,
John P. Humphrey, s. r.

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

DOPUNSKA KONVENCIJA O UKIDANJU ROPSTVA, TRGOVINE ROBLJEM I USTANOVA I PRAKSI SLIČNIH ROPSTVU

Uvod

Države potpisnice ove Konvencije,

Smatrajući da je sloboda pravo koje svako ljudsko biće stiče svojim rođenjem;

Svesni da su narodi Ujedinjenih nacija potvrdili, u Povelji, svoju veru u dostojanstvo i vrednost ličnosti čoveka;

Imajući u vidu da Opšta deklaracija o pravima čoveka, koju je Generalna skupština proklamovala za zajednički ideal koji treba da postignu svi narodi i sve nacije, određuje da niko neće biti držan u ropstvu ni u potčinjenosti i da su ropstvo i trgovina robljem zabranjeni u svim oblicima;

Priznajući da su, od zaključenja u Ženevi, 25. septembra 1926. godine, Konvencije o ropstvu, koja je imala za cilj ukidanje ropstva i trgovine robljem, novi uspesi postignuti u tom pravcu;

Vodeći računa o Konvenciji od 1930. godine o prinudnom radu i o onome što je kasnije Međunarodna organizacija rada učinila u pogledu obaveznog prinudnog rada;

Utvrdivši, međutim, da ropstvo, trgovina robljem i ustanove i prakse slične ropstvu nisu još uklonjeni u svim oblastima sveta;

Pošto su odlučile da, prema tome, Konvenciji od 1926. godine, koja je još na snazi, treba sada dodati dopunsku konvenciju koja ima za namenu da pojača napore, kako nacionalne tako i međunarodne, koji imaju za cilj ukidanje ropstva, trgovine robljem i ustanova i praksi sličnih ropstvu;

Sporazumele su se o sledećem:

Odeljak I

USTANOVE I PRAKSE SLIČNE ROPSTVU

Član 1

Svaka država potpisnica ove Konvencije preduzeće sve mere, zakonodavne i druge, koje budu izvodljive i potrebne, da bi se postepeno i što je moguće pre postiglo potpuno ukidanje ili napuštanje sledećih ustanova i praksi, tamo gde one još postoje,

bilo da one ulaze ili ne u definiciju ropstva koja se nalazi u prvom članu Konvencije o ropstvu potpisane u Ženevi 25. septembra 1926. godine:

a) Potčinjenost zbog duga, tj. stanje ili položaj koji proizilazi iz činjenice da se dužnik obavezao da za garanciju duga da svoje lične usluge ili usluge nekog lica koje je pod njegovim autoritetom, ako pravična vrednost njegovih usluga nije namenjena likvidaciji duga ili ako trajanje tih usluga nije ograničeno niti njihova priroda određena;

b) Robovanje, tj. položaj onoga koji je obavezan prema zakonu, običaju ili nekom sporazumu, da živi i radi na zemlji koja pripada drugom licu i da tom drugom licu vrši, uz nagradu ili besplatno, izvesne određene usluge, a da ne može promeniti svoj položaj;

c) Svaka ustanova ili praksa na osnovu koje:

i) je neka žena obećana ili udata za naknadu u novcu ili natura koja se daje njenim roditeljima, njenom tutoru, njenoj porodici, ili kom drugom licu ili grupi lica, a da pri tome ona nema pravo da odbije;

ii) muž neke žene, njegova porodica ili njegov član imaju pravo da je ustupe nekom trećem licu, uz naplatu ili bez;

iii) žena, po smrti svoga muža može, biti predata u nasleđe drugom licu;

d) Svaka ustanova ili praksa prema kojoj roditelji, ili jedan od njih, ili tutor predaje dete ili odraslu decu mlađu od osamnaest godina nekom trećem licu uz naplatu ili bez, radi korišćenja ličnosti ili rada pomenutog deteta ili odrasle dece.

Član 2

Da bi se učinio kraj ustanovama i praksi o kojima je reč u stavu c) prvog člana Konvencije, Države potpisnice se obavezuju da utvrde, tamo gde je potrebno, najniže godine starosti za brak, da podržavaju upotrebu postupka koji omogućava jednom ili drugom budućem supružniku da slobodno izraze svoj pristanak na brak pred nadležnom civilnom ili verskom vlasti i da podržavaju registrovanje brakova.

Odeljak II

TRGOVINA ROBLJEM

Član 3

1. Delo prevoženja ili pokušaja prevoženja robova iz jedne zemlje u drugu ma kojim prevoznim sredstvom ili saučesništvo u tim delima predstavljaće krivični prestup

prema zakonu. Država potpisnica Konvencije, a lica koja su proglašena krivim za takav prestup podležu vrlo strogoj kazni.

2. a) Države potpisnice preduzeće sve efikasne mere da bi sprečile brodove i vazduhoplove ovlašćene da viju njihovu zastavu da prevoze roblje i da bi kaznile lica kriva za ta dela ili koja su okrivljena da su koristila državnu zastavu u tu svrhu.

b) Države potpisnice preduzeće sve efikasne mere kako njihova pristaništa, njihovi aerodromi i njihove obale ne bi mogli služiti prevozu robova.

3. Države potpisnice Konvencije razmeniće obaveštenja kako bi osigurale praktičnu koordinaciju mera koje su preduzele u borbi protiv trgovine robljem i obaveštavaće se uzajamno o svakom slučaju trgovine robljem i o svakom pokušaju prekršaja te vrste koji bi im bili poznati.

Član 4

Svaki rob koji se skloni na neki brod jedne Države potpisnice ove Konvencije biće slobodan *ipse facto*.

Odeljak III

ROPSTVO I USTANOVE I PRAKSE SLIČNE ROPSTVU

Član 5

U zemlji gde ropstvo ili ustanove i prakse o kojima je reč u prvom članu Konvencije još nisu potpuno ukinuti ili napušteni, delo kojim se osakati, ili obeleži usijanim gvožđem, ili na neki drugi način, neki rob ili lice u potčinjenom položaju bilo zato da se označi njegov položaj, nanese kazna, ili iz ma kog drugog razloga - ili saučesništvo u takvim delima predstavljaće krivični prestup prema zakonu Država potpisnica Konvencije a lica proglašena krivim podležu kazni.

Član 6

1. Delo stavljanja drugog u ropstvo ili potsticanja drugog da proda svoju slobodu ili lica koje on izdržava radi stavljanja u ropstvo, predstavljaće krivični prestup prema zakonu Država potpisnica ove Konvencije, a lica proglašena krivim podležu kazni; isto važi i za učestvovanje u sporazumu sklopljenom u tu svrhu, za pokušaj ili saučesništvo.

2. Pod rezervom odredaba uvodnog stava prvog člana Konvencije, odredbe paragrafa 1 ovog člana primenjivaće se takođe za delo potsticanja drugog da sebe ili lica koje izdržava stavi u potčinjen položaj koji proističe iz ustanova ili praksi o kojima je reč u

prvom članu; isto važi i za učestvovanje u sporazumu sklopljenom u tu svrhu, za pokušaj i za saučesništvo.

Odeljak IV

DEFINICIJE

Član 7

U smislu ove Konvencije:

- a) "Ropstvo", onakvo kako je definisano u Konvenciji od 1926. o ropstvu, je stanje ili položaj nekog pojedinca nad kojim se vrše atributi prava svojine ili izvesni od njih, a "rob" je pojedinac koji ima taj status ili taj položaj;
- b) "Lice u potčinjenom položaju" je ono lice koje je stavljeno u status ili položaj koji proističe iz jedne od ustanova ili praksi o kojima je reč u prvom članu ove Konvencije;
- c) "Trgovina robljem" označava i obuhvata svako delo zarobljavanja, sticanja ili ustupanja nekog lica radi njegovog stavljanja u ropstvo; svako delo sticanja roba radi njegove prodaje ili razmene; svako delo ustupanja prodajom ili razmenom lica stečenog radi prodaje ili razmene, kao i uopšte svako delo trgovanja ili prevoza robova, ma koje prevozno sredstvo bilo upotrebljeno.

Odeljak V

SARADNJA IZMEĐU DRŽAVA POTPISNICA I DOSTAVLJANJE OBAVEŠTENJA

Član 8

1. Državne potpisnice Konvencije se obavezuju da jedna drugoj pružaju pomoć i da sarađuju sa Organizacijom Ujedinjenih nacija radi primene prethodnih odredaba.
2. Strane se obavezuju da dostavljaju Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija kopiju svakog zakona, svakog pravilnika ili svake administrativne odluke koji se usvoje ili stave na snagu radi stavljanja u dejstvo odredaba ove Konvencije.
3. Generalni sekretar će dostaviti obaveštenja primljena na osnovu paragrafa 2. ovog člana drugim potpisnicima i Ekonomsko-socijalnom savetu kao deo dokumentacije za svaku diskusiju kojoj Savet bude pristupio radi donošenja novih preporuka za ukidanje ropstva, trgovine robljem i ustanova i praksi koje su predmet Konvencije.

Odeljak VI

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 9

Ne dopušta se nikakva rezerva na Konvenciju.

Član 10

Svaki spor između Država potpisnica Konvencije u pogledu njenog tumačenja ili njene primene, koji ne bi bio rešen putem pregovora, podneće se Međunarodnom sudu pravde na zahtev jedne od strana u sporu, osim ako se zainteresovane strane ne dogovore o nekom drugom načinu rešenja.

Član 11

1. Ova Konvencija će biti otvorena do 1. jula 1957. godine za potpis svake Države članice Ujedinjenih nacija ili specijalizovane institucije. Ona podleže ratifikaciji od strane Država potpisnica i ratifikacioni instrumenti će biti deponovani kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija koji će o tome obavestiti sve države koje budu potpisale Konvenciju ili joj budu pristupile.

2. Posle 1. jula 1957. godine, Konvencija će biti otvorena za pristupanje svake Države članice Ujedinjenih nacija i specijalizovane institucije, ili svake druge Države kojoj Generalna Skupština Ujedinjenih nacija bude uputila poziv za pristupanje. Pristupanje će se izvršiti deponovanjem izričitog instrumenta kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija koji će o tome obavestiti sve Države koje budu potpisale Konvenciju ili joj budu pristupile.

Član 12

1. Ova Konvencija će se primenjivati na sve neautonomne teritorije, teritorije pod starateljstvom, kolonijalne i druge nemetropolske teritorije koje neka Država potpisnica zastupa u međunarodnom pogledu; zainteresovana strana mora, pod rezervom odredaba paragrafa 2. ovog člana, u trenutku potpisivanja ili ratifikacije Konvencije, ili pak u trenutku pristupanja ovoj Konvenciji, izjaviti na koju nemetropolsku ili na koje nemetropolske teritorije će se primenjivati ova Konvencija *ipso facto* po potpisivanju, ratifikaciji ili pristupanju.

2. U slučaju kad je potrebna prethodna saglasnost neke nemetropolske teritorije na osnovu zakona ili ustavne prakse strane ili ne-metropolske teritorije, strana se mora truditi da u roku od dvanaest meseci od dana kada bude potpisala Konvenciju dobije saglasnost ne-metropolske teritorije koja se traži, a kada ta saglasnost bude dobijena, strana je obavezna da o tome obavesti Generalnog sekretara. Odmah pošto Generalni

sekretar primi tu notifikaciju, Konvencija će se primenjivati na teritoriju ili teritorije koje je ona naznačila.

3. Po isteku roka od dvanaest meseci pomenutog u prethodnom paragrafu, zainteresovane strane će obavestiti Generalnog sekretara o rezultatu savetovanja sa nemetropolskim teritorijama čije su međunarodne odnose preuzele na sebe i čija saglasnost za primenu ove Konvencije ne bude data.

Član 13

1. Konvencija će stupiti na snagu na dan kad dve Države postanu strane ugovornice.
2. Ona će zatim stupiti na snagu, u pogledu svake Države i teritorije, na dan deponovanja ratifikacionog instrumenta ili pristupanja zainteresovane Države ili notifikacije o primeni na tu teritoriju.

Član 14

1. Primena ove Konvencije će se podeliti na uzastopne trogodišnje periode od kojih će prvi početi da teče od dana stupanja Konvencije na snagu shodno paragrafu 1. člana 13.
2. Svaka Država potpisnica moći će otkazati ovu Konvenciju upućujući šest meseci pre isteka trogodišnjeg perioda koji je u toku, notifikaciju Generalnom sekretaru. Ovaj će obavestiti sve ostale strane o toj notifikaciji i o danu njenog prijema.
3. Otkaz će stupiti u dejstvo po isteku trogodišnjeg perioda koji je u toku.
4. U slučajevima kad, shodno odredbama člana 12, ova Konvencija može biti primenjena na neku nemetropolsku teritoriju neke strane potpisnice, ova će moći, uz saglasnost teritorije u pitanju, obavestiti potom, u svakom vreme, Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija da je Konvencija otkazana u pogledu te teritorije. Otkaz će proizvoditi dejstvo godinu dana po dostavljanju notifikacije Generalnom sekretaru, koji će obavestiti sve ostale strane potpisnice o toj notifikaciji i o datumu kad je primio.

Član 15

Ova Konvencija, čiji su tekstovi na engleskom, kineskom, španskom, francuskom i ruskom podjednako verodostojni, biće deponovana u arhivi Sekretarijata Ujedinjenih nacija. Generalni sekretar će ustanoviti overene kopije koje će dostaviti Državama potpisnicama Konvencije kao i svim Državama članicama Ujedinjenih nacija i specijalizovanih institucija.

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

U potvrdu čega su dolepotpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovu Konvenciju u dane naznačene pored njihovih imena.

Sačinjeno u Evropskom uredu Ujedinjenih nacija u Ženevi sedmog septembra hiljadu devet sto pedeset šeste godine.

Za Australiju: G. Jockel

Za Kraljevinu Belgiju: Marc Somerhausen

Za Belorusku Sovjetsku Socijalističku Republiku: K. Abushkevich

Za Kanadu: R. Harry Jay

Za Čehoslovačku: Přibyslav Pavlik

Za Salvador: Albert Amy

Za Francusku: E. Giraud

Za Federalnu Republiku Nemačku: Rudolf Thierfelder

Za Grčku: Antoine Poumpoura

Za Gvatemalu: Dupont-Willemin

Za Haiti: Wesner Apollon

Za Mađarsku: Vitányi Béla

Za Indiju: K. V. Padmanabhan

Za Irak: K. Daghistani

Za Izrael: Menahem Kahany

Za Italiju: Federico Pescatori

Za Liberiju: A. Dash Wilson

Arthur B. Cassell

Za Luksemburg: Elter

Za Meksiko: E. Calderón Puig

БАЊАЛУЧКИ
ЦЕНТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА

Za Holandiju: A. F. W. Lunsingh Meijer

Za Norvešku: Johan Cappelen

Za Pakistan: S. S. Jafri

Za Peru: Max de la Fuente Locker

Za Poljsku: Jurkiewicz

Za Portugaliju: Franco Nogueira

Adriano Moreira

Za Rumuniju: D. Olteanu

Za San Marino: H. Reynaud

Za Sudan: Ahmed Atabani

Za Ukrajinску Sovjetsku Socijalističku Republiku: Mikhailenko

Za Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika: A. Tchistyakov

Za Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Severne Irske: David Scott Fox

Za Vijetnam: Khiem

Za Jugoslaviju: G. Vlahov